

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Katarzyna Biernat-Jarek
Sędziowie:	SO Anna Nowak (sprawozdawca) SR (del.) Katarzyna Milewska
Protokolant:	Ewelina Hazior

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2014 r. w Krakowie

na rozprawie sprawy z wniosku M. S. (1)

przy uczestnictwie R. K. (1)

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji wnioskodawczyni

od postanowienia Sądu Rejonowego w Olkuszu

z dnia 28 listopada 2013 r., sygnatura akt I Ns 34/11

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

- w punkcie I w miejsce kwoty „28 966 zł (dwadzieścia osiem złotych dziewięćset sześćdziesiąt sześć złotych)” wpisać kwotę „28 110 zł (dwadzieścia osiem tysięcy sto dziesięć złotych)”;

- punktowi II nadać brzmienie: „ustalić, że w skład majątku wspólnego wchodzi nakład z tegoż majątku o wartości 168 zł (sto sześćdziesiąt osiem złotych) na majątek osobisty uczestnika”;

- w punkcie IV a wyeliminować z przyznanych składników „nakłady na ten lokal opisane w pkt II ppkt 1 o wartości 856 zł”;

- w punkcie IV b zastąpić wyrażenie „w pkt II ppkt 2” wyrażeniem „w pkt II”;

- w punkcie V kwotę „896 zł (osiemset dziewięćdziesiąt sześć złotych)” zastąpić kwotą „1 324,77 (jeden tysiąc trzysta dwadzieścia cztery złote 77/100)”;

2. oddalić apelację w pozostałej części;

3. przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olkuszu na rzecz adwokata P. P. (1) kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną wnioskodawczyni z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

4. zasądzić od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kwotę 550 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 16 października 2014 roku

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy ustalił, że w skład majątku wspólnego stron weszły ruchomości szczegółowo opisane w punkcie I a i b, samochód osobowy marki S. (...) nr rej. (...), nr karty pojazdu (...) z 1999 roku o wartości 3.860 zł, nakłady w postaci budowy garażu na działkę własności Gminy O., oddaną w najem na rzecz uczestnika R. K. (1), tj. działkę nr (...) położoną w O. przy ulicy (...) o wartości 10.352 zł (punkt I); ustalił, że strony poczyniły z majątku wspólnego nakłady na majątki osobiste stron o wartości: 856 zł na lokal mieszkalny własności wnioskodawczyni położony w O. przy ulicy (...), 168 zł na lokal mieszkalny własności uczestnika położony w O. przy ulicy (...) (punkt II); ustalił, że uczestnik poniósł z majątku osobistego koszty utrzymania majątku wspólnego w kwocie 2.976,46 zł (punkt III); w drodze podziału majątku wspólnego przyznał na wyłączność na rzecz: wnioskodawczyni opisane w punkcie I a ruchomości stanowiące wyposażenie mieszkania przy ulicy (...) o wartości 890 zł, nakłady opisane w punkcie II ppkt 1 o wartości 856 zł oraz nakłady w postaci garażu wybudowanego na działce własności Gminy położonej przy ulicy (...) w O. opisane w punkcie I d o wartości 10.352 zł; uczestnika pozostałe składniki majątkowe opisane w punkcie I, tj. w punkcie I b ruchomości stanowiące wyposażenie mieszkania położonego w O. przy ulicy (...) o wartości 12.840 zł wraz z opisanymi w punkcie II ppkt 2 nakładami na ten lokal o wartości 168 zł oraz samochód osobowy marki S. opisany w punkcie I c o wartości 3.860 zł (punkt IV); zasądził od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kwotę 896 zł tytułem dopłaty obliczonej z rozliczenia wartości składników majątkowych z punktu I a - d oraz z punktu II ppkt 1 i 2 i kosztów z punktu III płatną z chwilą uprawomocnienia się niniejszego postanowienia z zastrzeżeniem ustawowych odsetek w razie opóźnienia w płatności (punkt V); obciążył strony poniesionymi dotychczas kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego (punkt VI); nakazał pobrać od uczestnika na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Olkuszu kwoty 1.407,31 zł tytułem 1/2 części kosztów opinii biegłych pokrytych tymczasowo ze środków budżetowych Sądu oraz kwotę 500 zł tytułem 1/2 części opłaty od wniosku (punkt VII) oraz przyznał adwokatowi P. P. (1) od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Olkuszu kwotę 2.400 zł plus podatek VAT tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczyni z urzędu (punkt VIII).

Sąd Rejonowy ustalił, że w chwili orzekania strony były po rozwodzie orzeczoną prawomocnym z dniem 8 kwietnia 2010 roku wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 17 marca 2010 roku, sygn. akt XI C 2155/07 oraz, że zawarły związek małżeński w dniu 30 stycznia 1993 roku w USC w O.. Ze wspólnego konta stron wnioskodawczyni pobrała najpierw kwotę 3.000 zł a następnie 9.000 zł, gdy zorientowała się, że uczestnik pobrał z tego konta kwotę 32.000 zł. Strony przeżywały kryzys małżeński od 2000 roku. W 2001 roku strony miały zgromadzone na wspólnej lokacie w Banku (...) S.A. pieniądze z wieloletnich oszczędności. Uczestnik posiadał też na koncie (...) pieniądze z wynagrodzenia za pracę i z pożyczek zakładowych. Wnioskodawczyni pobrała z rachunku (...) łącznie 12.000 zł, co przyznała w swych zeznaniach w sprawie rozwodowej podnosząc jednak, że kwotę 9.000 zł wypłaciła dopiero po wypłacie z lokaty bankowej kwoty 32.000 zł przez uczestnika. W istocie jednak wnioskodawczyni najpierw dwukrotnie wypłaciła łącznie 5.000 zł z rachunku (...) a dopiero następnie, tj. w dniu 27 września 2001 roku, uczestnik wypłacił całość pieniędzy z lokaty w Banku (...) SA., tj. 32.410 zł powodując tym samym zamknięcie rachunku. Strony nie rozliczyły się z pobranych kwot, przy czym brak jest dowodów na zainwestowanie przez nie pobranych kwot w dobra materialne. W latach 90 - tych uczestnik pracował na kopalni (...) jako mechanik a ponadto dorabiał jako kierowca taksówki osiągając z tego tytułu zarobki na poziomie około 1/2 części swej pensji. Uczestnik przez wszystkie lata pracy na kopalni systematycznie zaciągał pożyczki z zakładowej kasy zapomogowo - pożyczkowej w kwotach po parę tysięcy złotych, które spłacał z własnego wynagrodzenia. Wnioskodawczyni nie pracowała wówczas zawodowo, tj. zaraz po

ślubie w 2003 roku pracowała jako sprzedawca później była bezrobotna. W 1995 roku narodził się syn stron i później wnioskodawczyni była na zasiłku macierzyńskim i na zasiłku dla bezrobotnych. W okresie od 2006 roku do 2010 roku wnioskodawczyni pracowała z wynagrodzeniem w wysokości około 980 zł plus premia. Uczestnik po zakupie przez jego rodziców mieszkania przy ulicy (...)zamieszkał w nim i w całości sfinansował jego umeblowanie i wyposażenie we wszelkie konieczne sprzęty domowe. Pomogli mu w tym rodzice. Wnioskodawczyni przez niektóre weekendy przebywała wraz z synem stron w tym lokalu, w którym został urządzony jeden z pokoi z przeznaczeniem dla syna stron. Całość wyjazdów stron w okresie od 2002 roku do 2006 roku pokrywał z własnych zarobków uczestnik. W trakcie trwania małżeństwa stron uczestnik w latach 1998 roku do 2010 posiadał różne depozyty zgromadzone na lokatach terminowych i rachunkach w (...)przy (...)obecnie (...). Między innymi 15 lutego 2000 roku założył lokaty terminowe na kwotę 2.000 zł zamknięta 12 sierpnia 2002 roku, a także lokatę terminową założoną 31 maja 2001 roku na kwotę 20.000 zł zamknięta 30 listopada 2001 roku, lokatę założoną 28 lutego 2005 roku na kwotę 15.000 zł zamknięta 28 czerwca 2006 roku, lokatę z 14 marca 2005 roku na kwotę 3.805 zł zamknięta 14 sierpnia 2008 roku i założoną 10 stycznia 2007 roku na kwotę 20.000 zł zamknięta 22 marca 2007 roku. Po 2008 roku uczestnik posiadał też lokaty systematycznego oszczędzania w kwotach po 150 zł i po 200 zł. Ponadto od 1999 roku uczestnik posiadał w (...) Banku (...) S.A.rachunek oszczędnościowo - rozliczeniowy, na który wpływało m.in. jego wynagrodzenie za pracę a także środki pieniężne z pożyczek z (...). Z historii tego rachunku wynika, że wpływy pożyczek w 2002 roku - 6.500 zł, 2005 roku - 8.000 zł, 2007 roku - 9.000 zł, 2008 roku - 10.000 zł, 2009 roku - 10.000 zł, 2010 roku - 11.000 zł. na rachunek uczestnika w okresie spłaty pożyczek wpływało też wynagrodzenie za pracę w kwotach 1.100 zł do 1.800 zł. od 2007 /2008 roku są to już wyższe zarobki około 4.000 zł i więcej. Z rachunku tego wynikają ponadto wypłaty dokonane przez wnioskodawczynię w dniach 26 września 2001 roku, 27 września 2001 i 1 października 2001 roku na kwoty 2.000 zł, 3.000 zł i 7.680 zł. Strony zgodnie przyznały, że w skład ich majątku wspólnego wchodzi prawo najmu części działki własności Gminy O., tj. działki nr (...)przy czym umowa najmu części tej działki o powierzchni 40 m2 położonej w O.przy ulicy (...)została zawarta w dniu 11 czerwca 1997 roku z R. K. (2), a z treści tej umowy wynika, że została ona zawarta na okres 10 lat, tj. do dnia 16 czerwca 2007 roku. Na mocy notarialnej umowy sprzedaży z dnia 10 października 2002 roku rodzice uczestnika kupili od małżonków P.spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w O.przy ulicy (...)za kwotę 55.000 zł. Tym samym aktem notarialnym rodzice uczestnika zakupili również od tych samych osób spółdzielcze własnościowe prawo do garażu nr (...)za kwotę 10.000 zł. Notarialnymi umowami małżonkowie K.darowali swemu synowi uczestnikowi spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu nr (...)oraz prawo do powyższego garażu. Całość środków pieniężnych na zakup przez rodziców uczestnika mieszkania i garażu pochodziła z ich oszczędności. Uczestnik nie przyłożył się finansowo do tych kosztów. Po zakupie lokalu (...)roku rodzice uczestnika niezwłocznie przystąpili do generalnego remontu tego lokalu. Na materiały zakupione do remontu tego lokalu zostały wystawione na nazwisko ojca uczestnika faktury VAT na kwotę 8.297,95 zł. W toku remontu została w całości urządzona łazienka, z położeniem kafelków wraz z montażem urządzeń sanitarnych. Ponadto została wyremontowana kuchnia z położeniem kafelków na podłodze i na części ścian, montażem zlewu i baterii oraz boazerii na jednej ze ścian. Boazeria plastikowa została położona też częściowo na ścianach przedpokoju. We wszystkich pomieszczeniach została położona na ścianach gładź gipsowa a ściany zostały pomalowane. Zostały wymienione dwa okna wraz z montażem parapetów. Wymieniona została instalacja hydrauliczna oraz elektryczna w łazience. W łazience zostało zrobione ogrzewanie. Wartość tych nakładów wyceniana według wartości rynkowej ale po powiększeniu zakresu nakładów o montaż nowych drzwi wewnętrznych i drzwi zewnętrznych i montaż paneli podłogowych w korytarzu w części kuchni wynosi 29.617 zł. Powyższe nakłady (bez drzwi i paneli) sfinansowali w całości rodzice uczestnika z własnych środków pieniężnych w okresie, gdy przysługiwało im spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego. Nakłady były czynione sposobem gospodarczym przez uczestnika, jego ojca i brata. Po dokonaniu notarialnej darowizny prawa do lokalu uczestnik poczynił ze środków pieniężnych wchodzących do wspólnoty majątkowej stron dodatkowe nakłady takie jak pomalowanie sufitu w łazience, pomalowanie ścian i sufitu w większym pokoju, ułożenie płytek ceramicznych na balkonie. Prace te zostały wykonane w 2005 roku i wartość tych nakładów to kwota 168 zł. Strony po ślubie do 2001 roku i częściowo w 2002 roku zamieszkiwały w lokalu położonym w O.przy ulicy (...)należącego wówczas do rodziców wnioskodawczyni. W trakcie zamieszkiwania w tym lokalu strony poczyniły z majątku wspólnego nakłady na ten lokal o wartości odtworzeniowej 856 zł. Polegały one na położeniu w 1998 roku paneli podłogowych na powierzchni 12,19 m2, pomalowanie w tymże roku ścian i sufitu w 1 pokoju, montażu drzwi wewnętrznych harmonijkowych do 1 pokoju. Według twierdzeń uczestnika w 1993 roku w lokalu tym zostały wymienione dwa okna wraz z wykonaniem

ocieplenia wokół okien i montażem parapetów. Uczestnik jednak nie wykazał, aby wymiana okien miała miejsce. Wnioskodawczyni przedłożyła natomiast faktury dotyczące zakupu oraz refundacji kosztów wymiany stolarki okiennej wystawione na nazwisko jej ojca M. S. (2). Przedmiotowy lokal mieszkalny obecnie należy do wnioskodawczyni. Bezsprzecznie do majątku wspólnego stron należą ruchomości, tj. sprzęty domowe stanowiące wyposażenie mieszkania położonego w O.przy ulicy (...)o wartości 890 zł. Uczestnik wyprowadzając się od wnioskodawczyni w 2002 roku nie zabrał ze sobą żadnych sprzętów domowych. Lokal mieszkalny darowany mu przez rodziców w 2004 roku został w całości wyposażony przez uczestnika ze środków pieniężnych wchodzących do wspólności małżeńskiej majątkowej lub częściowo przez rodziców uczestnika, którzy zakupili część sprzętów domowych z przeznaczeniem dla syna i przenieśli ich własność na rzecz syna ze skutkiem z art. 34 k.r.o. Wartość tych sprzętów wynosi 12.840 zł. Do majątku wspólnego stron należy też samochód marki S. (...)nr rej. (...)z 1999 roku o wartości rynkowej 3.860 zł będący cały czas w posiadaniu uczestnika. W trakcie trwania związku małżeńskiego został wybudowany na działce Gminy O.garaż, przy czym wartość nakładów dotyczących wybudowania tego garażu została oszacowana w opinii biegłej E. M.na kwotę 10.352 zł obejmującą tak wartość materiałów użytych do budowy jak i wartość robocizny związanej z budową. Garaż ten znajduje się w posiadaniu wnioskodawczyni. Uczestnik po rozwodzie ponosił wszystkie koszty związane z najmem gruntu pod garażem, opłatą podatków, kosztów energii elektrycznej zasilającej garaż a także koszt obowiązkowego ubezpieczenia OC. Łączny koszt tych opłat wynosi 2.976,46 zł. Wnioskodawczyni ma obecnie 41 lat i pracuje jako asystent nauczyciela za wynagrodzeniem 1.180 zł netto. Nie posiada innych źródeł utrzymania. Razem z nią mieszka syn stron, który ma obecnie 18 lat. Uczestnik płaci na niego alimenty w wysokości 950 zł miesięcznie. Uczestnik ma 42 lata. Nadal zatrudniony jest jako mechanik w (...)B.: za wynagrodzeniem w wysokości około 2.700 zł - 3.300 zł. Bez potrąceń z wynagrodzenia jego wynagrodzenie wynosi około 4.200 zł do 4.300 zł. Mieszka z nową rodziną, tj. dziećmi i ich matką.

Sąd Rejonowy uznał, że majątek wspólny stron obejmuje wartość pełnych nakładów na budowę garażu na działce gminnej, samochód osobowy marki S. (...), pełne wyposażenie mieszkania przy ulicy (...), sprzęty domowe z mieszkania przy ulicy (...) a także uznane przez uczestnika nakłady na lokal mieszkalny przy ulicy (...) i uznane przez wnioskodawczynię nakłady na lokal mieszkalny przy ulicy (...). Wartość majątku wspólnego stron wynosi 28.966 zł. Udziały stron w tym majątku są równe a zatem każdej ze stron powinien zostać przyznany majątek o wartości 14.483 zł. Sąd Rejonowy biorąc pod uwagę obecny stan posiadania poszczególnych składników majątkowych oraz usprawiedliwione interesy obu stron uznał, że właściwym będzie zachowanie obecnego stanu posiadania - w zakresie nakładów na mieszkania stanowiące obecnie majątki stron jak również w zakresie wyposażenie tych mieszkań. Za celowe uznał Sąd Rejonowy przyznanie na wyłączność uczestnikowi posiadanego przez niego samochodu ale z rozliczeniem kosztów związanych z obowiązkowym OC dotyczącym tego pojazdu za lata 2010 - 2013 i przyznanie nakładów związanych z garażem na działce gminnej wnioskodawczyni również z rozliczeniem kosztów związanych z czynszem najmu za teren pod garażem za lata 2010 - 2013 oraz podatkami gruntowymi za ten okres. Niecelowym było w ocenie Sądu wymienienie między stronami mebli tym bardziej, że uczestnik zażądał w związku z tym stosownego rozliczenia finansowego. Łączna wartość składników majątkowych przyznanych wnioskodawczyni wynosiła 12.098 zł, zaś uczestnikowi 16.868 zł. Przy uwzględnieniu, że wnioskodawczyni winna zwrócić uczestnikowi 1/2 część opłat z tytułu OC, opłat czynszowych za garaż i podatków za lata 2010 - 2013 roku, tj. 1.488,23 zł wnioskodawczyni należy się od uczestnika dopłata dla wyrównania wartościowego przyznanych na jej rzecz składników majątku wspólnego w kwocie 896 zł. O kosztach postępowania orzekł Sąd Rejonowy na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

Apelację wniosła wnioskodawczyni zaskarżając postanowienie w części, tj. punktu I w zakresie nieustalenia, iż w skład majątku dorobkowego stron wchodzi kwoty znajdujące się na rachunkach bankowych w (...) Bank S.A. i w (...) oraz kwota zabrana przez uczestnika z rachunku bankowego w banku (...) i w (...) jak również w zakresie niezaliczenia w skład majątku dorobkowego samochodu z 1972 roku, punktu II w części dotyczącej ustalenia, że strony poczyniły nakłady na majątek osobisty wnioskodawczyni w kwocie 856 zł oraz w zakresie punktu IV i V.

Zarzuciła mu:

I. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną a nie swobodną ocenę dowodów w postaci treści umowy sprzedaży mieszkania i garażu oraz z zeznań rodziców uczestnika, z których wynika, że nie posiadali oni środków finansowych

na zakup mieszkania i garażu następnie darowanych uczestnikowi oraz ustalenia, że z majątku stron czynione były w 1998 roku nakłady na mieszkanie należące do wnioskodawczyni pomimo, że została ona na zasadzie darowizny właścicielką mieszkania dopiero w 2006 roku;

II. błąd w ustaleniach faktycznych podlegający na uznaniu, że:

- całość środków finansowych na zakup przez rodziców uczestnika mieszkania i garażu przy ulicy (...) pochodziła z ich własnych oszczędności;

- uczestnik po zakupie przez jego rodziców mieszkania przy ulicy (...) nie finansował remontu tego mieszkania, gdy z historii rachunku bankowego uczestnika prowadzonego w (...) Bank (...) wynika, że już od 2003 roku kupował on materiały do remontu ze środków małżeńskich;

- rodzice uczestnika po dokonaniu zakupu mieszkania położonego przy ulicy (...) w O. przystąpili do jego generalnego remontu na co wydatkowali kwotę 29.617 zł.

Podnosząc powyższe zarzuty domagała się zmiany punktu IV poprzez przyznanie jej na własność również mebli firmy (...) oraz zmiany punktu V poprzez zasądzenie na jej rzecz kwoty 50.000 zł.

W odpowiedzi na apelację uczestnik wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od wnioskodawczyni na swoją rzecz kosztów postępowania.

Akceptując ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy i przyjmując je za podstawę rozstrzygnięcia apelacyjnego Sąd Okręgowy dodatkowo ustalił, że:

Najpóźniej w roku 2002 wszystkie oszczędności zgromadzone na rachunkach bankowych uczestnika prowadzonych w bankach (...) S.A., (...) i Banku (...) S.A. zostały wypłacone. Pieniądze te zostały przeznaczone na sfinansowanie wspólnych wyjazdów stron na wakacje i ferie.

dowód: zeznania wnioskodawczyni (k. 218v) , zeznania uczestnika (k. 221)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja wnioskodawczyni była częściowo uzasadniona i jako taka skutkowałą zmianą zaskarżonego postanowienia.

Zasadny był zarzut błędnego przyjęcia, że nakład w wysokości 856 zł został poczyniony z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawczyni i w związku z tym powinien podlegać rozliczeniu w tym postępowaniu. Zauważyć należy, że nakład ten został poczyniony na nieruchomości lokalową, w czasie kiedy jej współwłaścicielami byli rodzice wnioskodawczyni a nie wnioskodawczyni. Roszczenie o zwrot nakładów z majątku wspólnego na nieruchomość lokalową stanowiącą własność osoby trzeciej ma charakter obligacyjny a zatem nie idzie za rzeczą. Innymi słowy zobowiązaniem do zwrotu równowartości takiego nakładu jest zawsze właściciel danej rzeczy z daty w jakiej tej nakład został poczyniony. Nigdy nie jest nim natomiast osoba, na rzecz której po dokonaniu tego nakładu została przeniesiona własność danej rzeczy. Przyjęcie poglądu, że roszczenie o zwrot nakładów przechodzi na nabywcę danej rzeczy nie jest możliwe, gdyż w istocie oznaczałoby to uznanie, że roszczenie to ma charakter obligacji realnej. Ku temu brak jednak podstaw ponieważ do zobowiązań realnych jak i do praw rzeczowych zastosowanie ma zasada numerus clausus. Zatem ewentualnie zobowiązanymi do zwrotu równowartości tych nakładów na rzecz stron postępowania winni być współwłaściciele mieszkania na dzień poczynienia nakładu, a zatem rodzice wnioskodawczyni nie zaś wnioskodawczyni, która aktualnie jest właścicielką tej nieruchomości. W świetle powyższych uwag przedmiotowe nakłady w łącznej wysokości 856 zł nie mogą podlegać rozliczeniu w niniejszym postępowaniu, którego przedmiotem jest podział majątku wspólnego byłych małżonków. Wobec tego Sąd Okręgowy dokonał zmiany zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że ustalając wartość składników majątkowych podlegających podziałowi na łączną kwotę 28.110 zł nie brał pod uwagę wartości tychże nakładów. Podziałowi mogłaby podlegać wierzytelność w stosunku do osoby trzeciej ale w realiach nin. sprawy brak jest podstaw do czynienia takich ustaleń.

Bezzasadny był zarzut apelacji dotyczący braku ustalenia, że w skład majątku wspólnego stron wchodziły pieniądze zgromadzone na rachunkach bankowych. Z uzupełniających ustaleń faktycznych poczynionych w postępowaniu apelacyjnym wynika, że pieniądze te najpóźniej w 2002 roku zostały w całości wypłacone z rachunków bankowych i przekazane na wspólne wyjazdy stron na wakacje oraz ferie. Przyjmując nawet wersję wnioskodawczyni wskazaną w apelacji, że pieniądze te nie zostały w całości przeznaczone na rodzinne wyjazdy wakacyjne, celem rozliczenia tych oszczędności w niniejszym postępowaniu wnioskodawczyni powinna była wykazać, że zostały one przez uczestnika roztrwonione, czemu jednak nie sprostowała. Zgodnie z treścią art. 45 § 1 k.r.o. każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności. Treść wskazanego powyżej przepisu nie wyczerpuje zakresu ewentualnych rozliczeń między małżonkami, dotyczących czasu, kiedy pozostawali oni we wspólności majątkowej. Każdy z małżonków może żądać rozliczenia z tytułu nieuzasadnionego zbycia i roztrwonienia przez drugiego małżonka składników majątku wspólnego. Roszczenie takie ma charakter odszkodowawczy i swą ogólną podstawę znajduje w art. 415 k.c., może zatem obejmować nie tylko powstałą stratę, ale i utracone korzyści, które weszłyby do majątku wspólnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2000 roku, V CKN 25/00, niepubl. (...)LEX nr 1129169). Jednakże z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że oszczędności te zostały zużyte przez strony na zaspokojenie zwykłych potrzeb rodziny (wyjazdy wakacyjne) a nie roztrwonione przez uczestnika. W przypadku natomiast zużycia środków pieniężnych na potrzeby rodziny, wnioskodawczyni nie może domagać się rozliczenia tych kwot przy podziale majątku wspólnego nawet wówczas, gdyby to nastąpiło bez jej zgody (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 1999 roku, II CKN 523/98, niepubl. (...)LEX nr 737256). Reasumując stwierdzić trzeba, że brak jest podstaw do konstruowania przez wnioskodawczynię, w okolicznościach faktycznych tej sprawy, odpowiedzialności odszkodowawczej uczestnika za wydatkowanie środków pieniężnych ulokowanych na rachunkach bankowych. Odnośnie samochodu osobowego marki (...) z 1973 roku, Sąd Okręgowy z uwagi na zgodne stanowisko stron, pominął go we wzajemnych rozliczeniach pomiędzy stronami.

Rozważając zarzut błędnego ustalenia, że mieszkanie i garaż przy ulicy (...) zostały zakupione przez rodziców uczestnika z ich środków wskazać należy, że domeną Sądu Rejonowego jest ocena materiału dowodowego natomiast Sąd Okręgowy pełni jedynie funkcję kontrolną badając czy przeprowadzona ocena materiału dowodowego jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego oraz czy nie jest obciążona błędami w rozumowaniu i kojarzeniu faktów. Sąd Rejonowy czyniąc ustalenia faktyczne w sprawie w zakresie dotyczącym źródeł pochodzenia środków pieniężnych z jakich zostało zakupione powyższe mieszkanie i garaż oparł się na dowodach z dokumentów urzędowych w szczególności na decyzji o umorzeniu postępowania podatkowego, z której wynika, że postępowanie to zostało umorzone albowiem ojciec uczestnika J. K. w całości udokumentował źródła oraz wysokość przychodów potrzebnych na zakup lokalu mieszkalnego położonego w O. w 2002 roku (k. 210). Czyniąc ustalenia faktyczne dotyczące tej kwestii pominął natomiast zeznania stron, które prezentowały dwie odrębne wersje uznając, że jedynymi wiarygodnymi dowodami na powyższą okoliczność są dowody z dokumentów. Przeprowadzona przez Sąd Rejonowy ocena dowodów pozostaje pod ochroną art. 233 k.p.c. albowiem jest logiczna i nie ma w niej błędów w rozumowaniu. Wnioskodawczyni celem podważenia tej oceny powinna była wykazać, że Sąd Rejonowy wadliwie bowiem dowolnie ocenił materiał dowodowy w sprawie. Jednakże powyższemu wymogowi nie sprostowała albowiem ograniczyła się jedynie do własnych twierdzeń, które nie zostały poparte żadnymi konkretnymi argumentami, które mogłyby skutecznie tę ocenę podważyć. Wobec tego uznać należy, że ustalony przez Sąd Rejonowy stan faktyczny sprawy w zakresie odnoszących się do źródeł, z których pochodziły środki na sfinansowanie zakupu mieszkania i garażu będący konsekwencją dokonanej przez ten Sąd oceny materiału dowodowego sprawy jest prawidłowy. Przechodząc do kwestii dotyczącej przyznania na własność wnioskodawczyni mebli firmy (...) stwierdzić trzeba, że przy podziale majątku wspólnego sąd dąży do tego, aby podział danej rzeczy odbył się w naturze. Niewątpliwie rozstrzygnięcie o tym, komu należy przyznać rzecz na własność powinno być poprzedzone rozważeniem usprawiedliwionych interesów uprawnionych stron, aspirujących do uzyskania rzeczy w naturze. Wskazane powyżej meble znajdują się w posiadaniu uczestnika

postępowania. Zatem przesłanka dotycząca aktualnego położenia rzeczy winna mieć w tym postępowaniu charakter decydującej o tym komu te meble zostaną w wyniku podziału przyznane. Skoro zawsze znajdowały się one w posiadaniu uczestnika, to żadne racje nie przemawiają za tym, aby ten stan rzeczy zmieniać zwłaszcza, że przyznane ich na własność wnioskodawczyni wiązałyby się z koniecznością rozliczenia tego składnika majątkowego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wyeliminował z jego treści każdorazowo nakłady w kwocie 856 zł. Ustalając wysokość należnej wnioskodawczyni od uczestnika dopłaty Sąd Okręgowy wziął pod uwagę, że wartość całego majątku wspólnego stron wynosiła 28.110 zł. Udziały stron w majątku wspólnym były równe, zatem wnioskodawczyni winna otrzymać składniki majątkowe o łącznej wartości 14.055 zł. Wnioskodawczyni w wyniku podziału otrzymała składniki majątkowe o wartości 11.242 zł natomiast uczestnik o wartości 16.868 zł. W związku z tym uczestnik winien uiścić na rzecz wnioskodawczyni dopłatę w wysokości 2.813 zł. Wnioskodawczyni winna zwrócić uczestnikowi kwotę 1.488,23 zł z tytułu opłat OC, czynszowych za garaż i podatków za lata 2010 - 2013. Zatem dokonując wzajemnej kompensacji ostatecznie uczestnik obowiązany jest uiścić na rzecz wnioskodawczyni dopłatę w wysokości 1.324,77 zł (2.813 zł - 1.488,23 zł).

W pozostałym zakresie apelacja podlegała oddaleniu jako bezzasadna w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. albowiem brak było podstaw do dalszej korekty zaskarżonego postanowienia.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2014r., poz. 635 ze zm.) w zw. z § 2 ust. 3 i § 6 pkt 5 i ust. 1 pkt 10 i § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013r., poz. 461) Sąd Okręgowy przyznał adwokatowi P. P. (1) od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Olkuszach kwotę 738 zł tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną wnioskodawczyni z urzędu w postępowaniu odwoławczym. Na kwotę tę złożyło się wynagrodzenie w wysokości 600 zł powiększone o należny podatek VAT w wysokości 132 zł.

O kosztach postępowania odwoławczego orzekł Sąd Okręgowy na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. mając na uwadze, że apelacja została uwzględniona w 90 %. Wartość przedmiotu zaskarżenia apelacją wyniosła 10.000 zł. Zatem należne koszty postępowania odwoławczego zamykały się kwotą 550 zł (600 zł x 90 %). Na kwotę tę złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika uczestnika będącego adwokatem ustalone na podstawie § 6 pkt 4 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 wskazanego powyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości.